

Posłaniec św. Brunona

Nr 171

25 stycznia 2015

Gazetka parafii p.w. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu w Łomży

Wokół Sakramentów...

Pokuta - o czym musimy pamiętać?

Człowiek kwestionujący autorytet i przyjaźń Boga sam nie jest w stanie wyzwolić się i zmienić swój stosunek do Boga. Nie trzeba przekonywać, że wokół nas, ale i w nas samych istnieje wiele zła. Co więcej, wobec istniejącego zła czujemy się bezsilni, bo nie potrafimy się mu przeciwstawić. Warto zauważyć, że Pan Bóg mając świadomość takiej bezsilności człowieka niesie mu pomoc w sakramencie pokuty i pojednania, który nazywany jest też przebaczeniem, spowiedzią, nawróceniem. Każde zamyślenie człowieka nad sensownością tego sakramentu domaga się przyjęcia wiary Kościoła o tym, że sakramentu tego, jak zresztą każdego innego, udziela zmartwychwstały Jezus Chrystus, spowiednik - kapłan udzielający rozgrzeszenia jest tylko znakiem i pośrednikiem Bożego działania.

Boża moc

Istotą Bożego działania w sakramencie pokuty i pojednania jest wyzwolenia człowieka z niemocy zła, które zamyka człowiekowi dostęp do Boga i życia z Nim przez całą wieczność. To zło nazywane jest w języku religijnym grzechem. Grzech nie jest zwykłym błędnym postępowaniem, nieposłuszeństwem, sprawianiem zawodu, źle wykonaną pracą, złym zachowaniem wobec ludzi. Grzech zawsze zwraca się przeciw Bogu. Jest on wynikiem wolnego działania człowieka, któremu wydaje się, że wszystko wie, wszystkiemu potrafi zaradzić, wszystkiemu potrafi właściwie ocenić.

* * * * *

**Którym odpusicie grzechy, są im odpuszczone,
a którym zatrzymacie, są im zatrzymane.**

(J 20,23)

Ewangelia wg Św. Marka (Mk 1, 14-20).

Gdy Jan został uwięziony, przyszedł Jezus do Galilei i głosił Ewangelię Bożą. Mówił: «Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię».

Przechodząc obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał Szymona i brata Szymonowego Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. Jezus rzekł do nich: «Pójdźcie za Mną, a sprawię, że się staniecie rybakami ludzi». I natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim.

Idąc nieco dalej, ujrzał Jakuba, syna Zebedeusza i brata jego, Jana, którzy też byli w łodzi i naprawiali sieci. Zaraz ich powołał, a oni zostawili ojca swego, Zebedeusza razem z najemnikami w łodzi i poszli za Nim.

* * * * *

JUTRO, CZYLI KIEDY?

Na pewno wśród nas znajdzie się wiele osób, które odkładają wykonanie ważnych rzeczy na później. Mając przygotować się do ważnego egzaminu lub napisać sprawozdanie, o jakie już dawno prosił szef w pracy, spędzają całą dzień na sprzątanii mieszkania czy odpisywaniu na zaległą korespondencję. Takie zwlekanie psychologowie określają mianem prokrastynacji.

Wstuchując się w dzisiejszą liturgię Słowa, warto zastanowić się, czy nie zostaliśmy przypadkiem dotknięci duchową prokrastynacją? Słowo Boże przynagla nas bowiem do tego, byśmy nie odkładali na później Bożych spraw. Czas się wypełnił i bliskie jest królestwo Boże. Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię. Jezus wzywa nas, byśmy nie czekali na inny bardziej odpowiedni moment czy okoliczności. Określenie czas się wypełnił, czy pełnia czasu, ma wiele znaczeń. Po pierwsze, to moment przyjścia na świat Syna Bożego, który odkrywa przed nami nową, wspaniałą perspektywę życia w bliskości i przyjaźni z Bogiem. Po drugie, to pełnia łaski odkupienia, którą możemy otrzymać. Po trzecie – ostrzeżenie, jakie Bóg kieruje do mnie, bym uświadomił sobie, że już najwyższy czas coś zmienić w życiu, że za dużo w nim zła i niewierności. Po czwarte, jest to także zaproszenie, bym jeszcze bardziej zaangażował się w dobro, które jest wokół mnie i zrealizował wreszcie dobre zamiary i postanowienia, jakie noszę w sercu. Wiemy jak niebezpieczne jest zwlekanie. Bywa, że niszczy ono więzi międzyludzkie, hamuje rozwój, sprawia, że gubimy się w życiu i zostajemy w tyle. Dlatego nie czekajmy na lepszy czas z nawróceniem, pojednaniem z drugim człowiekiem, spowiedzią czy modlitwą. Bo Pan już przyszedł.

* * * * *

„**Źródłem pokrzepienia i nadziei jest widok tak wielu rodzin wielodzietnych**, które przyjmują dzieci jako prawdziwy dar Boga. One wiedzą, że każde dziecko jest błogosławieństwem. Słyszałem, jak niektórzy twierdzą, że rodziny wielodzietne i rodzenie się tak wielu dzieci to jedna z przyczyn ubóstwa. Wydaje mi się to bardzo uproszczone. Mogę powiedzieć, wszyscy możemy to stwierdzić, że główną przyczyną ubóstwa jest system gospodarczy, który usunął ze swego centrum człowieka, a w jego miejsce postawił pieniądź. Jest to system gospodarczy, który wyklucza, zawsze wyklucza: dzieci, starców, bezrobotną młodzież. Tworzy on kulturę odrzucenia, w której żyjemy. Przyzwyczailiśmy się do widoku osób odrzuconych. To jest główną przyczyną ubóstwa, a nie rodziny wielodzietne”.

(papież Franciszek)

Pokuta - o czym musimy pamiętać? (c.d.)

Z biblijnych tekstów opowiadających o grzechu człowieka wynika, że skierował on swą wolność przeciw Bogu, a w konsekwencji także przeciw sobie. Efektem tego działania jest zło, które go nieustannie dotyka. Jego istotą jest zgoda człowieka na to, by w jego sercu zamarło zaufanie do Stwórcy. Biblia wyjaśnia też, że człowiek, nadużywając swojej wolności, okazuje nieposłuszeństwo i brak zaufania Bogu. Co więcej, popełniając grzech stawia siebie ponad Bogiem. Kwestionuje w ten sposób swoje bycie stworzeniem oraz odrzuca dobro, którym Bóg pragnie go obdarować. Tym samym wyraźnie bądź też milcząco odrzucamy dobroć Boga. Ten, kto grzeszy, zachowuje się tak, jakby Bóg go nie kochał. Kto grzeszy, sprawia wrażenie jak gdyby wola Boga była dla niego bez znaczenia lub całkowicie była mu obca. Zapomina, że od momentu swego chrztu jest związany z Chrystusem. Grzech nie jest sprawą "prywatną" ani jednorazową. O ile Boga w sposób bezwarunkowy zależy na dobru ludzi, człowiek grzesząc sprawia wrażenie, że jemu przeciwnie -

niewiele zależy na innych ludziach i na ludzkim obliczu świata. Ponadto człowiek przez grzech osłabia wspólnotę wierzących i sprawia, że Kościół jest mniej święty. Postawa taka pociąga za sobą konsekwencje także wtedy, gdy na pierwszy rzut oka nikt nie wydaje się być po krzywdzonym. Grzech przede wszystkim znieczula na zło. Może kusić innych do naśladowania i rozprzestrzeniać się jak epidemia. Grzechy chrześcijan zmniejszają także wiarygodność Kościoła i są przeszkodą w zbliżaniu się Królestwa Bożego. Dlatego w społeczności wierzących nie ma miejsca dla chrześcijan, którzy całkowicie sprzeciwiają się przykazaniu Bożemu - to znaczy głównemu przykazaniu miłości, i w takiej postawie uporczywie trwają. Ich wina wymaga nawrócenia i przebaczenia. Dopiero wtedy znów jest możliwa wspólnota. Kto znieważył kogoś, musi wyrazić skruchę wobec Boga, ale musi także prosić o przebaczenie skrzywdzonego człowieka. Kto przywłaszcza sobie cudzy majątek, nie może powiedzieć, że wystarczy żałować. Musi naprawić wyrządzoną krzywdę. Bowiernie pragnienie zadośćuczynienia jest miarą i sprawdzianem nawrócenia. Człowiek kwestionujący autorytet i przyjaźń Boga sam nie jest w stanie wyzwolić się i zmienić swój stosunek do Boga. Z tej niemocy wyzwala go sam Bóg w przyniesionym całej ludzkości przez Jezusa Chrystusa darze zbawienia. Chrystus, znając słabość człowieka, a także jego pragnienie zmiany, nawrócenia, odzyskania utraconego dobra, polecił Apostołom: "Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane" (J 20, 19-23). Poleceniem tym ustanowił sakrament pokuty po to, by ci, którzy przez grzech zerwali z Nim jedność, mogli się nawrócić, zmieniać swe postępowanie, zrywać ze złem i grzechem. Z tego powodu Kościół zachęca chrześcijan do nieustannego nawracania się, to znaczy do dostrzegania w sobie grzechu, niewłaściwego postępowania, uświadamiania sobie wyrządzonego innym zła, a nadto do chęci odwrócenia się od grzechów oraz postanowienia, by w przyszłości tym grzechom nie ulegać. Do tak rozumianego nawrócenia niezbędne są jeszcze ufność w pomoc Bożą oraz nadzieja dostąpienia miłosierdzia Bożego. Przyjmujący ten sakrament dostępują pojednania z Bogiem i społecznością wierzących.

Ogłoszenia DUSZPASTERSKIE

1. Dziś – trzecia niedziela w ciągu roku, zakończenie Tygodnia Powszechnej Modlitwy o Jedność Chrześcijan i Światowy Dzień Chorych na Trąd. Kończy się Tydzień Ekumeniczny, ale nie kończy się nasza troska o jedność wyznawców Chrystusa. W dalszym ciągu musimy pogłębiać swoją wiarę, modlić się o jedność i pełnić czynny chrześcijański miłosierdzia również w odniesieniu do braci odłączonych. Trędotatym starajmy się pomagać przez modlitwę i ofiary składane na cele misyjne Kościoła.

2. Jutro – XV Dzień Islamu w Kościele katolickim w Polsce. Islam, tak jak chrześcijaństwo i judaizm, zalicza się do religii monoteistycznych, to znaczy religii uznających tylko jednego Boga. Módlmy się, aby w przyszłości nie dochodziło na świecie do wojen na tle religijnym.

3. We wtorek przypada Międzynarodowy Dzień Pamięci o Ofiarach Holokaustu.

Wasz Proboszcz

Porządek Kolędy (26 - 29 stycznia 2015)

1. Poniedz. – 26 stycznia – ul. Wyzwolenia (od nr 62), Zacisza, Bliska, Miła
– 2 księży od godz. 14⁰⁰
ul. Włókiennicza, Wesołowskiego – 1 ksiądz od godz. 14⁰⁰
ul. Przyjaźni, Promienna – 1 ksiądz od godz. 14⁰⁰
2. Wtorek – 27 stycznia – ul. Głogowa, Kasztanowa, Jesionowa, Akacja, Dębowa, Brzozowa
– 3 księży od godz. 14⁰⁰
3. Środa – 28 stycznia – ul. Cisowa, Klonowa, Wiązowa, Świerkowa, Jodłowa, Bukowa,
Leszczynowa – 3 księży od godz. 14⁰⁰
4. Czwartek – 29 stycznia – ul. Partyzantów – 2 księży od godz. 15⁰⁰

W TYM TYGODNIU PATRONUJĄ NAM:

- **w poniedziałek**, 26 stycznia – **święci Tymoteusz i Tytus**, biskupi, uczniowie i pomocnicy św. Pawła Apostoła, do których skierował on listy zwane „pasterskimi”;
- **w wtorek**, 27 stycznia – **bł. Jerzy Matulewicz**, biskup, z pochodzenia Litwin, który żył na przełomie XIX i XX wieku, odnowił Zgromadzenie Księżki Marianów i założył dwa zgromadzenia żeńskie;
- **w środę**, 28 stycznia – **św. Tomasz z Akwinu**, prezbiter i doktor Kościoła, dominikanin, który żył w XIII wieku i dał mocne podstawy pod rozwój filozofii chrześcijańskiej i teologii;
- **w sobotę**, 31 stycznia – **św. Jan Bosko**, prezbiter, z pochodzenia Włoch, który żył w XIX wieku i poświęcił wszystkie swoje siły sprawie wychowania młodzieży. W tym celu założył dwa zgromadzenia zakonne.

Niech wszyscy, którzy uciekają się do nich w potrzebie, doświadczą błogosławionych skutków ich orędownictwa u Boga.

Porządek nabożeństw w naszym kościele

Msze św.: w niedziele: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 11⁰⁰, 13⁰⁰, 15⁰⁰, 18⁰⁰

w dni powszednie: 7⁰⁰, 18⁰⁰.

Kancelaria czynna Pn. – Czw. 8³⁰-10⁰⁰; Pt. i Sb. 16⁰⁰-18⁰⁰

Parafia Rzymko - Katolicka pw. św. Brunona Bonifacego z Kwerfurtu

ul. Wojska Polskiego 135, 18-400 Łomża

Konto: Bank Pekao SA 57 1240 1532 1111 0000 2055 6732

Proboszcz i kancelaria tel. 86 216 39 55, wikariat tel. 86 216 94 50

E'mail: dariusz.nagorski@gmail.com

strona internetowa: www.brunon.lomza.pl